

Sygn. akt I C 38/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 11 lipca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kolbuszowej I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Jerzy Czownicki

Protokolant: st. sek. sąd. Bożena Gotkowska

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2019 r. w Kolbuszowej

na rozprawie

sprawy z powództwa: P. G.

przeciwko: Towarzystwu (...) S.A. w W.

o: zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda P. G. kwotę 10.000,00 zł (dziesięć tysięcy złotych 00/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 lipca 2015 r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 320,00 zł (trzysta dwadzieścia złotych 00/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 lipca 2015 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania

II. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda P. G. kwotę 2.533,01 zł (dwa tysiące pięćset trzydzieści trzy złote 01/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym zastępstwa procesowego

III. oddala powództwo w pozostałej części

Sędzia

Jerzy Czownicki

Sygn. akt I C 38/16

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Kolbuszowej z dnia 11 lipca 2019 r.

Powód P. G. wystąpił przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 10.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku z wypadkiem jakiemu uległ w dniu (...), kwoty 3.405,00 zł tytułem odszkodowania za uszkodzone w tym wypadku zęby oraz kwoty 2.080,00 zł tytułem zwrotu kosztów opieki za okres dwudziestu sześciu dni.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w dniu (...) w miejscowości K. doszło do wypadku, podczas którego powód został potrącony przez kierującą samochodem osobowym, której ubezpieczycielem jest pozwany. Obrażenia jakich doznał, w postaci krwiaka powieki oka lewego, otarcia naskórka na plecach, stłuczenie łydki, otarcia naskórka lewej nogi, uszkodzenia naskórka na prawej dłoni, uszkodzenie zębów oraz konsekwencje psychiczne uzasadniają zdaniem powoda zadośćuczynienie w żądanej kwocie oraz zwrot kosztów opieki w okresie od dnia wypadku do (...). po 8

godzin dziennie. Podczas zdarzenia uszkodzeniu uległy korony licowe powoda, których koszty leczenia, zgodnie z przedstawionym rachunkiem wynosiły 3.405,00 zł.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz wskazał, że przyznał powodowi kwotę 1.000,00 zł w toku postępowania likwidacyjnego zaś żądana kwota zadośćuczynienia jest zdecydowanie nadmierna i rażąco wygórowana. Ponadto zakwestionował prywatne leczenie powoda, wskazując, że nie pozostaje ono w związku z wypadkiem oraz koszty opieki, z uwagi na fakt, że obrażenia ciała jakich doznał nie uzasadniały pomocy przy wykonywaniu codziennych czynności.

Sąd ustalił, co następuje :

W dniu (...). doszło do kolizji drogowej, podczas której kierująca pojazdem marki P. R. Ł. straciła panowanie nad pojazdem wskutek czego potrąciła kierującego rowerem powoda. Kierująca samochodem posiadała wykupione u pozwanego ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej i z tego tytułu wypłacił on powodowi kwotę 1.000,00 zł.

Okoliczności zdarzenia oraz odpowiedzialność pozwanego nie była sporna między stronami i zostały potwierdzone zgromadzonymi dowodami a to: wyrokiem Sądu Rejonowego w Kolbuszowej z dnia (...), decyzją o wypłacie świadczeń oraz pismami pozwanego (kserokopie akt szkody), zeznaniami świadków B. G. i I. G.(...).

W związku z opisanym zdarzeniem u powoda stwierdzono krwiaka powieki górnej lewej, otarcie naskórka powierzchni grzbietowej obu dłoni, płaszczyznowe otarcie naskórka pleców, otarcie naskórka przedniej powierzchni podudzia lewego oraz stłuczenie podudzia lewego (opinia biegłego z zakresu ortopedii k. (...) opinia uzupełniająca (...))

W okresie od (...) t.j. przez 16 dni powód wymagał opieki osób trzecich w wymiarze 2 godzin dziennie (opinia biegłego z zakresu pielęgniarstwa k. (...))

Wobec braku dostatecznych dowodów Sąd dnia ustalił związku przyczynowo-skutkowego między zdarzeniem a wskazanymi przez powoda urazami zębów.

Sąd oddalił wnioski dowodowe w zakresie w jakim nie przyczyniały się do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla niniejszej sprawy a w szczególności o zobowiązanie powoda do przedłożenia dokumentacji medycznej z placówek, w których leczyl się przez ostatnie 5 lat, wobec nie wykazania jakiegokolwiek związku tego dowodu z przedmiotową sprawą oraz wnioski zgłoszone na ostatniej rozprawie w dniu (...) r. w tym wniosek o dopuszczenie dowodu z przesłuchania świadka, jako spóźniony, wniosek o ponowne przesłanie akt biegłemu z zakresu stomatologii, wobec niezgłoszenia się powoda na badania a nadto o przesłuchanie powoda, mając na względzie, że dowód ten ma jedynie wyjaśniać nierozstrzygnięte wątpliwości Sądu a nie zastępować postępowanie dowodowe.

Sporna między stronami była przede wszystkim wysokość żadanego zadośćuczynienia, w stosunku do odniesionych urazów, koszt sprawowanej opieki nad powodem i pomocy osób trzecich a ponadto sam fakt czy do uszkodzenia zębów doszło wskutek zaistniałego zdarzenia.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotowe powództwo zasługuje częściowo na uwzględnienie.

Zważywszy na treść żądania pozwu materialnoprawną podstawę roszczenia powoda stanowi art. 444 kc i art. 445 kc.

Przy odszkodowaniu przesłanką jest wystąpienie szkody, czyli - najprościej rzecz ujmując - niekorzystnej zmiany statusu majątkowego osoby poszkodowanej, stanowiącej zwykle (normalne) następstwo czynu. Przy zadośćuczynieniu przesłanką jest krzywda, definiowana jako ujemne następstwa psychiczne wywołane czynem.

Przedmiotem kompensacji z art. 444 k.c. jest uszczerbek majątkowy wynikający z uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia. Naprawienie szkody obejmuje w szczególności: zwrot wydatków poniesionych przez poszkodowanego w

związku z samym leczeniem i rehabilitacją jak i koszty opieki niezbędnej w czasie procesu leczenia, a także koszty związane pośrednio z doznanym uszczerbkiem.

Przedmiotem kompensacji zaś z art. 445 k.c. są cierpienia moralne i fizyczne wynikające z rozstroju zdrowia lub uszkodzenia ciała. Artykuł ten konstruuje podstawę dla majątkowej ochrony dóbr osobistych m.in. zdrowia.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe bezsprzecznie wykazało, że poszkodowany doznał bezpośrednio na wskutek zdarzenia z dnia (...) obrażeń, które wymagały leczenia ambulatoryjnego i przebywania na zwolnieniu do dnia (...) Dolegliwości związane z wypadkiem trwały około 6 miesięcy. Długotrwały uszczerbek na zdrowiu wyniósł 5 %. W wyniku odniesionych urazów był narażony na cierpienia fizyczne i niewygody, w pierwszych 2 tygodniach 4-5 w 10-cio stopniowej skali (...) (V. S.), przez 2 tygodnie 3-2, przez dalsze 5 miesięcy 2-1. Obecnie nie odczuwa on dolegliwości (opinia biegłego z zakresu ortopedii (...), opinia uzupełniająca k. (...)).

Kwota przyznanego zadośćuczynienia w wysokości 1.000,00 zł, zdaniem Sądu nie rekompensuje w żaden sposób poczucia krzywdy ani nie łagodzi cierpień, których doznał powód w wyniku zdarzenia. Spowodowały one długotrwałe dolegliwości wiążące się dodatkowo z ograniczaniem jego sprawności i aktywności życiowej w zakresie jazdy rowerem.

Zadośćuczynienie z art. 445 k.c. ma przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość winna przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość. Poszkodowany powinien otrzymać od zobowiązanego sumę pieniężną w danych okolicznościach odpowiednią ażeby mógł za jej pomocą co najmniej złagodzić odczucie krzywdy i odzyskać równowagę psychiczną. Sąd w pełni podziela stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w wyroku z dnia 3 lutego 2000r. II CKN 969/98, LEX nr 50824/, zgodnie z którym zadośćuczynienie nie jest karą, lecz sposobem naprawienia krzywdy. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne czyli negatywne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała, czy rozstroju zdrowia w postaci np. zeszpecenia, wyłączenia z normalnego życia itp. Celem zadośćuczynienia jest przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Winno ono mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno te doznane, jak i te które mogą wystąpić w przyszłości.

W ocenie Sądu poszkodowany powinien otrzymać zadośćuczynienie pozwalające mu pozostawać w przekonaniu, że wprawdzie przydarzyło mu się zdarzenie skutkujące ujemnymi doznaniem w sferze fizycznej bądź psychicznej jednak otrzymana rekompensata daje poczucie jakiegokolwiek pozytywnego skutku z tego wynikającego i możliwość uwolnienia się, przynajmniej częściowo z poczucia krzywdy.

Sąd uznał, że łączna kwota 11.000,00 zł jest taką właśnie kwotą.

Odnośnie wysokości odszkodowania w zakresie opieki osób trzecich Są posiłkował się opinią biegłej z zakresu pielęgniarstwa, która oszacowała potrzeby powoda na 2 godziny dziennie w okresie 16 dni bezpośrednio po wypadku. Bezsprzecznie, jak to wynika z zeznań świadków rzeczywista opieka sprawowana była przez rodziców powoda w większym wymiarze z uwagi związku rodzinne i wspólne zamieszkiwanie i wynikała w ocenie Sądu z potrzeby niesienia pomocy dziecku przez rodziców a nie z rzeczywistych potrzeb. Trzeba mieć na uwadze, że wyliczenia biegłej sprowadzają się do uśrednienia konieczności sprawowania opieki w poszczególnych dniach i jest skutkiem obiektywnej oceny potrzeb powoda wynikających z urazów jakich doznał. W tym kontekście wyliczona kwota nie budzi wątpliwości Sądu.

Oddalenie powództwa dotyczy części żądania, poza przekraczającym wyliczenie biegłej w zakresie kosztów opieki, również w części dotyczącej odszkodowania za leczenie uszkodzonych zębów.

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego stomatologa, w szczególności w zakresie pozostawiania tych urazów w związku z wypadkiem. Powód jednak nie stawiał się na badanie mimo, że postanowienie dowodowe nie pozostawiało w tym zakresie żadnych wątpliwości – opinia sporządzona miała być po osobistym badaniu powoda.

Bez opinii biegłego wszelkie wnioski w zakresie związku doznanych urazów ze zdarzeniem pozostają jedynie w sferze przypuszczeń. Okoliczność ta zatem nie została dostatecznie przez powoda wykazana.

Odsetki od zasądzonych kwot znajdują swoje uzasadnienie w treści art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, nakładającym obowiązek wypłaty odszkodowania w terminie 30 dni od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.

O kosztach orzeczono na mocy art. 100 kpc, w myśl zasady odpowiedzialności za wynik procesu, obciążając nimi strony w odniesieniu do wyniku postępowania, przyjmując że pozwany uległ żądaniu powoda w 66,64 %, na koszty zaś składają się kwoty: wpisu – 777,50 zł, opinii biegłych – 710,60 zł, - 293,78 zł – 504,55 zł – 161,95 zł oraz koszty pełnomocników stron

Sędzia

Jerzy Czownicki

ZARZĄDZENIE

1. (...)

- (...)

2. (...)

(...)